



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 103/01-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2001 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť M. J., bytom P. P., namietajúcu porušenie základných práv a slobôd uznesením Mestského zastupiteľstva mesta Považská Bystrica č. 35/2001 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť M. J. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. augusta 2001 doručená ústavná sťažnosť petičného výboru miestnej časti Považské Podhradie – Považská Bystrica, zastúpeného M. J., bytom P. P. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorou namieta porušenie základných práv a slobôd uznesením Mestského zastupiteľstva mesta Považská Bystrica č. 35/2001 o nevyhlásení hlasovania obyvateľov časti mesta o odčlenení.

Ústavná sťažnosť bola podaná petičným výborom a pán M. J. vystupoval ako jeho zástupca. Petičný výbor však nie je subjektom základných práv podľa Ústavy Slovenskej

republiky, a preto sa ani nemôže domáhať ich ochrany pred ústavným súdom. Subjektmi základných práv sú však jednotliví členovia petičného výboru.

Ústavný súd už viackrát uznal aktívnu procesnú legitimáciu signatárov petície a zvlášť členov petičného výboru v konaní, kde sa namietalo porušenie základných práv a slobôd v súvislosti s vybavovaním petície (I. ÚS 46/96, I. ÚS 38/98, III. ÚS 24/01). Ústavnú sťažnosť by teda bolo možné prijať na ďalšie konanie vo vzťahu ku každému jednotlivému členovi petičného výboru, keby jej prijatiu nebránilo nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

V ústavnej sťažnosti nebolo v rozpore s § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uvedené, ktoré ústavné práva alebo slobody boli napadnutým uznesením porušené, a nebola k nej pripojená ani kópia tohto uznesenia.

V rozpore s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebolo k ústavnej sťažnosti pripojené ani splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred ústavným súdom pre advokáta alebo komerčného právnik.

Ústavný súd vyzval listom navrhovateľa, aby v lehote 15 dní odstránil uvedené nedostatky ústavnej sťažnosti. Lehota márne uplynula 11. októbra 2001. Preto ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2001